

Sygn.akt O/OSD/2/2009

Postanowienie

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby

Radców Prawnych w [REDACTED] z 02.04.2009r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDACTED] w składzie :

1. Elżbieta Dąbrowska - Przewodnicząca,
2. Józef Korzeniewski – Sędzia sprawozdawca ,
3. Mirosława Tórz – Sędzia,

w obecności Rzecznika Dyscyplinarnego – Beaty Poniatowskiej.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 02.04.2009r. zażalenia [REDACTED] na
Postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDACTED]
z dnia 15 stycznia 2009r., o umorzeniu postępowania dyscyplinarnego / sygn.akt [REDACTED]
wszczętemu przeciwko radcy prawnemu [REDACTED] obwinionemu o
nieetyczne zachowanie się tj., wykorzystanie pozyskanych informacji jako [REDACTED]
Radców Prawnych [REDACTED] w postępowaniu z powództwa
Skarżącego przeciwko [REDACTED] czym naruszył art 8, 11, 17, 19 i 20 Zasad Etyki Radcy
Prawnego , na podstawie art 437 kpk.

Postanawia

1. Utrzymać w mocy postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców
Prawnych w [REDACTED] z dnia z 15 stycznia 2009r., , o umorzeniu postępowania
dyscyplinarnego.
2. Kosztami postępowania obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych w [REDACTED]

Uzasadnienie

Pismem z dnia 10 grudnia 2007r., Pan [REDACTED] złożył skargę na działania radcy prawnego
[REDACTED] W uzasadnieniu skargi Skarżący wskazał, że radca prawny był
pełnomocnikiem [REDACTED] pozwanego w sprawie o sygn.,akt [REDACTED] z powództwa Skarżącego
o odszkodowanie i zadośćuczynienie za naruszenie dóbr osobistych.

We wniosku Skarżący podał, że [REDACTED] w listopadzie 2006r., nie był przełożonym Skarżącego i
nie miał dostępu w jakąkolwiek dokumentację dotyczącą Skarżącego. Natomiast zdaniem
Skarżącego do dokumentów tych, czy też informacji którą wykorzystał, dostęp miał radca prawny
[REDACTED] który tego rodzaju działaniem naruszył zasady etyki radcowskiej.

Skarżący również zarzucił radcy prawnemu nieetyczną kolizję interesów, a mianowicie jego
zdaniem skoro [REDACTED] był zatrudniony jako [REDACTED] w
[REDACTED] i mając dostęp do informacji dotyczącej Skarżącego, to nie powinien prywatnie
angażować się w reprezentację w procesie cywilnym osoby pozwanej za nierzetelne wykonywanie
służbowych obowiązków policjanta, w stosunku do Skarżącego, w okresie gdy [REDACTED] był jego
przełożonym.

Zdaniem skarżącego działania te naruszają art 8, 11, 17, 19 i 20 zasad etyki radcowskiej, ustawę o
ochronie danych osobowych, i ustawę o ochronie informacji niejawnych

Dziedkan Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDACTED] skierował skargę do Rzecznika

Dyscyplinarnego przy OIRP w [REDAKTOWANE] z wnioskiem o wszczęcie postępowania wyjaśniającego. Postanowieniem z dnia 18 kwietnia 2008r., w sprawie [REDAKTOWANE] Rzecznik Dyscyplinarny z uwagi na zaprzeczenie przez radcę prawnego twierdzeniem Skarżącego, postanowił wszcząć postępowanie, w celu ustalenia czy doszło do popełnienia przewinienia dyscyplinarnego przez obwinionego radcę prawnego.

W odpowiedzi z dnia 08 stycznia 2008r., radca prawny wyjaśnił że zgodnie z ustawą o radcach prawnych – radca prawny wykonuje zawód w ramach stosunku pracy, na podstawie umowy cywilnoprawnej, w kancelarii radcy prawnego, w spółce cywilnej, jawnej, partnerskiej i komandytowej. Nadto radca prawny potwierdził, że pracuje w [REDAKTOWANE] oraz, że [REDAKTOWANE] udzielił mu pełnomocnictwa w sprawie dotyczącej naruszenia dóbr osobistych z powództwa [REDAKTOWANE]. Radca prawny oświadczył, że podczas reprezentacji w/w zachował bezstronność i niezależność. Jednocześnie wskazał, że w przedmiotowej sprawie nie zachodził konflikt interesów. Na okoliczność powyższego radca prawny [REDAKTOWANE] przedłożył kopię pełnomocnictwa z dnia 21.11.2007r., z datą która jest późniejsza od udzielenia przez [REDAKTOWANE] odpowiedzi na pozew, pisma procesowego z dnia 29 listopada 2007r. Radca prawny podał iż w sprawie jak wynika z treści pozwu, stroną nie jest KWP w [REDAKTOWANE] a zatem nie zachodzi konflikt interesów. Nadto wyjaśniał iż w piśmie procesowym z dnia 29 listopada podnosił także argumenty przytaczane wcześniej przez pozwanego w odpowiedzi na pozew z dnia 22.10.2007r.

W wyniku złożonych wyjaśnień przez radcę prawnego, wykazanych dowodów oraz oceny zarzutów Rzecznik Dyscyplinarny OIRP w [REDAKTOWANE] Postanowieniem z dnia 15 stycznia 2009r., postanowił umorzyć postępowanie. W uzasadnieniu stwierdził, iż dokonując analizy zgromadzonego materiału dowodowego uznał, że sposób postępowania radcy prawnego [REDAKTOWANE] był prawidłowy, zatem brak było podstaw do przeprowadzenia dodatkowych dowodów w sprawie. Po przeanalizowaniu stanowisk Skarżącego i radcy prawnego, a przede wszystkim zebranych dokumentów, Rzecznik Dyscyplinarny ustalił, że zarzuty zawarte w skardze [REDAKTOWANE] o niewłaściwym postępowaniu przez radcę prawnego [REDAKTOWANE] naruszającym Zasady Etyki Radcy Prawnego nie znalazły potwierdzenia i z tego względu postępowanie winno być umorzone.

Od powyższego postanowienia pokrzywdzony wniósł zażalenie pismem z dnia 01 grudnia 2008r., do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego przy OIRP w [REDAKTOWANE] podtrzymując zarzuty skargi oraz zarzucając w uzasadnieniu, naruszenie przez Rzecznika Dyscyplinarnego art 4 i 7 k.p.k., tj., zasady obiektywizmu i zasady swobodnej oceny dowodów.

Sąd Okręgowy Dyscyplinarny zważył co następuje :
Zażalenie pokrzywdzonego okazało się nie uzasadnione i nie zasługuje na uwzględnienie.

Postanowieniem z dnia 02.04.2009r. Sygn .akt O/OSD/2/2009 Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy OIRP w [REDAKTOWANE] na rozprawie przy udziale Rzecznika Dyscyplinarnego, utrzymał w mocy zaskarżone zażaleniem postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 15.01.2009r., o umorzeniu postępowania dyscyplinarnego.

W uzasadnieniu Okręgowy Sąd Dyscypliny przy OIRP w [REDAKTOWANE] rozpatrując sprawę w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy i wysłuchaniu Rzecznika ustalili, iż Rzecznik Dyscyplinarny zasadnie umorzył postępowanie dyscyplinarne bez naruszenia art 4 i 7 k.p.k, ponieważ zarzuty o niewłaściwym postępowaniu obwinionego, naruszającym Zasady Etyki Radcy Prawnego nie znalazły potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym.

Zgodnie z art 3 ustępow2 ustawy z dnia 06 lipca o radcach prawnych, radca prawny powinien wykonywać zawód ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcowskiej. W myśl art. 12 Zasad Etyki Radcy Prawnego wprowadzonym uchwałą Nr 5 z dnia 10 listopada

2007r., VIII Krajowego Zjazdu Radców Prawnych istota zawodu radcy prawnego polega na tym, że uzyskuje on od klienta w zaufaniu informacje, których klient nie ujawniłby nikomu. Radca prawny zobowiązany jest do zachowania w tajemnicy wszystkiego, o czym dowiedział się w związku z wykonywaniem czynności zawodowych. Obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej obejmuje nie tylko zakaz ujawniania informacji, lecz także skorzystania z nich w interesie własnym, bądź osoby trzeciej.

W złożonej skardze Skarżący zarzucił radcy prawnemu [redacted] naruszenie Zasad Etyki Radcy Prawnego w art. 8, 11, 17, 19, i 20.

Zgodnie z w/w artykułami :

- Radca prawny, korzystając przy wykonywaniu zawodu z wolności słowa i pisma, nie może przekraczać granic określonych przepisami prawa i rzeczową potrzebą.
- Radca prawny obowiązany jest przy wykonywaniu obowiązków zawodowych chronić swą niezależność. Przy wykonywaniu zawodu radca prawny obowiązany jest zawsze kierować się prawem i żadne okoliczności pozaprawne, nie mające bezpośredniego związku z obiektywnie ocenionym stanem faktycznym sprawy, albo wyrażone przez kogokolwiek polecenia, czy wskazówki, nie zwalniają radcy prawnego z obowiązku rzetelnego i uczciwego wykonywania czynności zawodowych.
- Radca prawny zobowiązany jest do zachowania w tajemnicy wszystkiego, o czym dowiedział się przy okazji, albo w związku z wykonywaniem zawodu. Obowiązek zachowania tajemnicy, o której mowa w ust. 1 obejmuje wszystkie uzyskane przez radcę prawnego informacje, w szczególności dokumenty, notatki, akta, materiały utrwalone metodą elektroniczną, albo innymi środkami technicznymi.
Obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej obejmuje nie tylko zakaz ujawniania informacji uzyskanych przy okazji, albo w związku z wykonywaniem zawodu, lecz także skorzystania z nich w interesie własnym bądź osoby trzeciej.
Obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej jest nieograniczony w czasie i trwa także po ustaniu stosunku prawnego, na podstawie którego radca prawny wykonywał czynności zawodowe.
- Radca prawny nie może wykonywać czynności zawodowych na rzecz jakiegokolwiek podmiotu, o ile groziłoby to naruszeniem obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej.

Po dokonaniu przez Sąd szczegółowej analizy przedłożonych dokumentów przez Skarżącego jak i przez radcę prawnego [redacted] złożonych do chwili wniesienia skargi na działanie radcy prawnego, w toku postępowania wywołanego przez pozew Skarżącego to brak jest podstaw do stwierdzenia, że postępowanie radcy prawnego naruszało Zasady Etyki Radcy Prawnego.

Skarżący skierował swoje powództwo o zadośćuczynienie przeciwko konkretnej osobie fizycznej i w pozwie wskazał z jakich to okoliczności zaistniałych pomiędzy stronami wywodzi swoje roszczenie, także w ocenie Sądu stroną tegoż postępowania o naruszenie dóbr osobistych wbrew twierdzeniom Skarżącego nie mogłaby być [redacted] ani tym bardziej obwiniony radca prawny tam zatrudniony.

Treść odpowiedzi na pozew z dnia 22 października 2007r., sporządził samodzielnie [redacted] który w tym okresie nie był już [redacted] w [redacted] jednakże jak wynika z treści pisma zajmował się opiniowaniem [redacted] i nie ulega wątpliwości, że posiadał szczegółową wiedzę w tym zakresie, w tym również w zakresie treści orzeczenia wydanego przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w [redacted] z dnia 23 listopada 2006r./ vide: strona trzecia odpowiedzi na pozew/. Ponadto wbrew twierdzeniom Skarżącego, to [redacted] załączył do odpowiedzi na pozew bądź wskazywał na istnienie szeregu dokumentów, które znajdowały się w aktach osobowych Skarżącego/ vide: odpowiedź na pozew/. Nadto Sąd zważył iż wszystkie postępowania o których mowa w skardze nie były objęte klauzulą tajności, a zatem ich wyniki mogły być powszechnie znane, a więc mocodawca radcy prawnego również z tych źródeł mógł pozyskać wiedzę o wynikach poszczególnych postępowań w tym o przyczynie

odrzućcia skargi w trybie administracyjnym.

Z tego względu trudno podzielić w tym zakresie pogląd Skarżącego, że to radca prawny [REDACTED] z racji pełnienia [REDACTED] uzyskał informacje objęte ochroną danych osobowych i z nich skorzystał w interesie swojego klienta [REDACTED] czym naruszył Zasady Etyki Radcy Prawnego.

Wskazać należy, że dokumenty zostały przekazane bezpośrednio przez [REDACTED] nie zaś przez jego pełnomocnika radcę prawnego [REDACTED] co potwierdza treść pisma procesowego z dnia 29 listopada 2007r., które ogranicza się jedynie do stwierdzeń ogólnych dotyczących strony czysto teoretycznej roszczeń o zadośćuczynienie za naruszenie dóbr osobistych oraz do poparcia twierdzeń pozwanego zawartych w jego odpowiedzi na pozew.

Sąd wskazuje również że z treści pisma Skarżącego z dnia 04 grudnia 2007r., pochodzącego z okresu, kiedy Skarżący nie miał jeszcze wiedzy o fakcie udzielenia pełnomocnictwa radcy prawnemu, Skarżący kieruje pod adresem [REDACTED] analogiczne zarzuty tj., dysponowanie dokumentami pochodzącymi z akt osobowych Skarżącego, naruszenie ustawy o ochronie danych osobowych itp. Świadczy to o niewiarygodności Skarżącego.

Radca prawny [REDACTED] reprezentujący w procesie stronę pozwaną w ocenie Sądu wykonywał swoje obowiązki w sposób prawidłowy. Nadto ze gromadzonych dokumentów nie sposób wywieść wniosek, iż działanie radcy prawnego naruszało dobra Skarżącego. Śladane w procesie wnioski dowodowe, ich charakter nie wskazują, aby wykorzystywał informacje i wiedzę posiadaną w związku pełnioną funkcją [REDACTED]

Czynności podejmowane przez radcę prawnego w procesie cywilnym pomiędzy dwiema osobami fizycznymi miały charakter typowy i nie sposób doszukać się naruszeń.

Okoliczność, że dokumenty udostępnił, ujawnił radca prawny [REDACTED] w żaden sposób nie zostały przez Skarżącego wykazane, ani w toku niniejszego postępowania nie potwierdziły się.

Przy tym Sąd również stwierdza że nie zasługują na uwzględnienie zarzuty Skarżącego o istnieniu konfliktu interesów, gdyż nie można zgodzić się ze stanowiskiem Skarżącego, iż to stroną procesu była [REDACTED] a radca prawny [REDACTED] był reprezentantem innego podmiotu. Stronami procesu były osoby fizyczne, natomiast obwiniony na podstawie udzielonego pełnomocnictwa już po sporządzeniu odpowiedzi na pozew, reprezentował tylko i wyłącznie [REDACTED]

W wyniku badania zarzutów skargi, Sąd nie uznał zasadności stawianych radcy prawnemu zarzutów i stanął na stanowisk iż Rzecznik Dyscyplinarny w sposób prawidłowy i rzetelny ustalił stan faktyczny oraz obiektywnie ocenił w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy iż zarzuty skargi nie są uzasadnione i w konsekwencji umorzył postępowanie dyscyplinarne.

W związku z powyższym Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP [REDACTED] stwierdził iż zażalenie Skarżącego nie zasługuje na uwzględnienie i postanowił utrzymać w mocy postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDACTED] z dnia 15.01.2009r., o umorzeniu postępowania. Z tego względu orzeczono jak w sentencji.

Z uwagi na treść orzeczenia, kosztami postępowania Sąd postanowił obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych.

